

[Kjærulff-Schmidt]

I politik er det tit uartig at skifte opfattelse, men jeg vil gerne erkende mig skyldig i at være uartig i denne sammenhæng. Jeg har tidligere her fra talerstolen udtalt mig imod lovforslaget, men er blevet overbevist af de argumenter, der igennem denne sidste samling er blevet ført frem, så jeg vil nu stemme ja til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 131 stemmer mod 21.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om boykot af økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik [af Gert Petersen (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 33. Fremsat 18/11 77. Første behandling 20/1 78. Betænkning 18/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Ved førstebehandlingen sagde jeg, at vi var indstillet på at gå ind i et positivt udvalgsarbejde om dette forslag med henblik på at nå så langt som muligt i retning af at skabe en så bred tilslutning som muligt her i folketinget til en så klart markeret dansk sanktionspolitik som muligt over for Den sydafrikanske Republik.

Jeg mener, man må sige, at der med den nye formulering af forslaget til folketingsbeslutning, som er foreslået af et flertal, er levet

op til dette håb fra vores side. Vi mener, det er rigtigt, at der tages visse skridt, og vi mener, at de skridt, der her foreslås, er de rigtige at tage i situationen.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at dette ikke er noget, som tvinger det sydafrikanske apartheidstyre i knæ. Det er en begyndelse, og det er nogle enkelte isolerede danske skridt, der tages.

Jeg vil også advare imod illusioner om virkningen af ensidige danske skridt; det gælder både dem, man her lægger op til at beslutte at tage, og det ville i øvrigt gælde danske ensidige skridt, uanset hvor store de overhovedet kunne tænkes at blive.

Vi lægger fortsat mest afgørende vægt på internationale sanktioner besluttet gennem de nordiske lande, gennem et fortsat samarbejde i EF på dette område og igennem FN. Men vi mener, at en beslutning af dette indhold på dette tidspunkt bidrager til at fastholde troværdigheden i Danmarks politik på dette område og også til at øge presset for, at der faktisk kan opnås enighed om reelle skridt over for Sydafrika i de forskellige internationale sammenhænge, hvor dette drøftes.

Der er nogle mindretalsudtalelser fra en række partier, som jeg gerne vil kommentere ganske kort. De går ud på, at man sammenkæder Danmarks anerkendelsespolitik med spørgsmålet om vores stillingtagen til sanktioner. Jeg vil gerne advare meget alvorligt imod, at man går videre med en sådan tankegang, fordi den er problematisk, den undergraver den rene linje, den klare holdning, vi har, når det gælder universalitetsprincippet, som betyder, at vi ikke fører politik over det forhold, at vi har diplomatiske forbindelser med andre lande.

Den formulering, som det første mindretal i betænkningen bestående af fremskridtspartiet, venstre, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne har valgt, betyder i virkeligheden en problematisering af dette universalitetsprincip, som jeg ikke finder politisk særlig vel gennemtænkt. Man kæder spørgsmålet om, hvorvidt vi kan vedtage sanktioner, indholdet i vores politik over for et land, sammen med det forhold, at vi har diplomatisk forbindelse med det land, og det mener jeg er meget uheldigt. Jeg vil være så venlig at betragte det som en tanketorsk.

Til ændringsforslagene stillet af kristeligt folkeparti har jeg den bemærkning, at vi så-